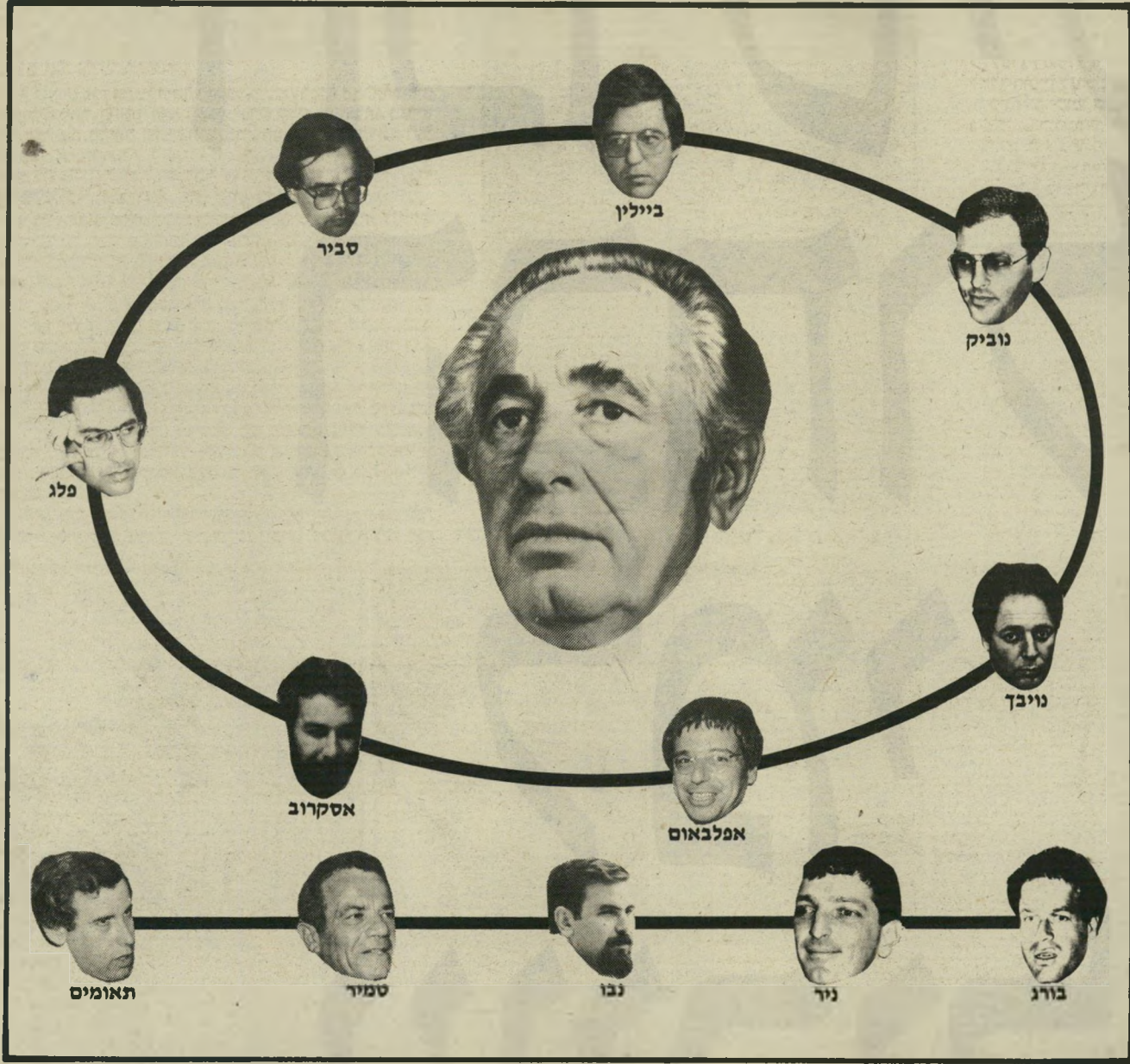

כל אנשי "שימון"

אפרים מורן ודן פתיר, אנשי המערך, שהמשיכו לעבוד אצלו.

שימעון פרס הקיף את עצמו בקבוצה גדולה של עוזרים, הדומים זה לזה במידה רבה, ובחלקם גם מבחינה היסטורית. הם אנשים המסורים לו אישית לחלוטין, שאינם מבליטים את אישיותם העצמאית. כולם צעירים, שקטים, חרוצים ושקדניים. ומטרתם הבלעדית, כך נראה, היא לשרת אותו. אין הם יועצים בעלי מעמד עצמאי, אלא עוזרים אישיים. מי הם?

אפשר ללמוד הרבה על אופיו של מנהיג על פי דמות העוזרים והיועצים המקיפים אותו. יש מנהיגים חזקים, המקיפים את עצמם באנשים עצמאיים, בעלי כושר ומעמד משלהם בשטחים השונים, המתווכחים עם הבוס ואינם חוששים לחלוק על דעתו. דויד בן-גוריון, למשל, העלה עוזרים כמו משה דיין, טדי קולק ושימעון פרס, שכל אחד מהם עשה אחר-כך קאריירה חשובה משלו. יש מנהיגים המקיפים את עצמם בידידים אישיים. כך הביא עימו מנחם בגין את יחיאל קדישאי ומתתיהו שמולביץ, אנשי המישפחה הלוחמת, לצד היועצים שירש מקודמו, כמו

כמה מהבכירים שבקרב עובדי מישרד-ראשה המשלה לוקים ב"תיסמונת דלת-הזכוכית". גם אם הרברים אינם באים לידי ביטוי בעבודה היומיומית, הרי שהי תיסמונת מורגשת היטב ביחסים ש מתחת לפני השטח. מי שנמצא מעברה האחד של דלת-הזכוכית מרגיש קרוב לרופק העניינים ובטוח במעמדו ליד ראשה המשלה. האחרים, מעברה ה רחוק של הדלת השקופה, מרגישים קצת זנוחים ורחוקים.

מאחורי דלת

הזכוכית

לישבתו של ראשה המשלה נמצאת בקצה מיסדרון. בינה לבין שאר החררים בבניין מפרידה דלת זכוכית לרוחב כל המעבר. כל מה שנמצא בפנים, מעבר לדלת, הוא לישבת ראשה המשלה.

בחדר מימין, חדר קודם למישררו של שימעון פרס, יושבות המזכירות ועליזה אשר, עוזרת אישית לראשי המשלה ואשתו של העיתונאי הגי אשר. בחדר סמוך יושב **בוני אפל באום**, ראשה-לישכה.

אפלכאום (38), חיפאי במקור, היה סטודנט למישפטים באוניברסיטה ה עברית, לא סיים את לימודיו, חזר ל חיפה והמשיך שם את לימודיו בנוש אים אחרים. הוא היה מוכיר אירגון הסטודנטים, וכך הגיע למיפלתגיה עבודה.

תקופה מסוימת שימש יועץ לחיים ברילב, כשזה היה שרהתעשייה-הזר מיסחר. אחרי המהפך ב-1977 עבר עם אנשי מיפלתגו לבניין שברחוב הירקון בתל-אביב, ומאז הוא הולך יד ביד עם פרס.

אפלכאום מוכר יותר בחוגי הבר הימה התל-אביבית מאשר בחוגים ה פוליטיים היבשים. הוא איש חכי, שי אינו נוטה להתבלט. הוא יודע נאהבתו הרבה לקולנוע, ולפני חודשים אחדים הצליח לקבל ליריו את תפקיד יו"ר המכון לקולנוע, הנמצא בשליטת מישרד-החינוך. כרגע עושה אפלכאום את התפקיד בהתנרבות, ולשם כך הוא נמצא יום אחד בשבוע בתל-אביב, ב מכוון.

אפלכאום אחראי על הלישכה ועל הפגישות, ומכין לפרס גם את החומר לבאומיו.

מול דלת הזכוכית המפורסמת, בקצה חדר הכניסה המרווח, נמצא חדרה-לישכות של ראשה המשלה, שבו נערכות גם ישיבות הקבינט המצומצם. כשנכנסו אנשי פרס ללישכה, מצאו על הקיר סידרת תמונות רישמיות של כל ראשה המשלה הקודמים. ביוזמה של חידוש החדר כל התמונות האלה מן הקיר הוגזו. במקום על הצלוח אפלכאום להגיע להסכם עם מוסיאון ישראל, שלפיו ישאיל המוסיאון תמונות ויחליפן במקוריות מרי חצי שנה. כרגע תלויות בחדר תמונות של נחום גוטמן, מרדכי ארון, יגאל תומרקין, איוון שובל ויצירה של הפסלת אילנה גור.

שינוי מהפכני נעשה גם במישררו של פרס עצמו. על הקיר שמאחורי שולחן ראשה המשלה יש ארוי-ספרים גדול, שאת מדפיו מילאו כרכים כחר לים של כל דיברי הכנסת. גם ספרים

בין העיתונאים ידוע שבשבתות אר אפשר למצוא את יועצה-תיקשורת. הוא משתרל לנתק את עצמו בימים אלה מן העבודה, לעיתים קרובות אינו נמצא בכלל בבית, או מנתק את ה טלפון.

בין כל היועצים הוא תפס מהר מאוד את דרגת המקורב ביותר ורק יוסי ביילין, מזכיר-המשלה, יכול להיחשב כקרוב יותר אל פרס. ביחד עם סביר בחדרו יושב גם ברוך אסקרוב, עוזר ליועץ לענייני תיקשורת. אסקרוב (31), הצעיר בחבורה, נשלח מעבודתו ככתב בגלי צה"ל ובקול-ישראל בתקופה הסר ערת של מערכת-הבחירות האחרונה. הוא היה סטודנט באוניברסיטת תל-אביב. בתקופת הבחירות היה צמוד לפרס בכל מסעותיו, והיה יושב לידו במכונית כשפרס היה נוסע לאסיפות בחירות. הוא נשאר צמוד אליו גם כשהמכונית עלתה לירושלים למישרד ראשה המשלה, וזכה בתפקיד עם משי כורת.

אומרים שפרס ממש אוהב אותו (המשך בעמוד 38)

ראשונה בתפקיד זה עם רונלד רגן, הנשיא. שם סיפק סביר את שרותיה-תיקשורת לראשה המשלה החדש. נר צר קשר טוב בין השניים, נפתלי לביא המליץ, פרס קיבל את ההמלצה והביא את סביר איתו לארץ, ללישכה.

אין ספק שסביר הוא אישי-מיקצוע, הוא חרוץ ועובד במשך רוב שעות היום כשהוא צמוד לבוס. אך יש אומרים — שלא לציטוט, כמובן — שהתפקיד עלה לו מהר מדי לראש, שהוא אינו נוהג "להחזיר טלפונים" לעיתונאים, חוץ מכמה עיתונאים בכירים וחשובים, שאיתם הוא נמצא בקשר טוב ומתמיד. זמן קצר אחרי שנכנס לתפקידו התחיל לרבר בלשון רבים: "אנחנו עשינו, אנחנו אמרנו", וכו', כשהוא מתכוון לראשה המשלה ולעוזריו.

סביר מתלווה לפרס בסיריו בארץ, הוא משתתף לעיתים קרובות בפגיי שות של ראשה המשלה, בעיקר עם עיתונאים, הוא משתתף לעיתים בישרי בות המשלה ולעיתים רחוקות גם כישיבות הקבינט המצומצם. דלתו של פרס פתוחה לפניו בכל שעות היום, הוא גם מרבה לעבור איתו בביתו.

קיפה את פרס. הוא איש מישרד-החוץ, ובנו של אחר הריפולומטים הראשונים של ישראל. נפתלי לביא, שהיה ממ קורבי פרס והיה יועצה-תיקשורת שלו במישרד-הביטחון, גילה את סביר כש זה היה עדיין צוער במישרד-החוץ, ר טיפח אותו. את תקופת-ההתמחות שלו עשה סביר בשגרירות ישראל בקנדה, ומן קצר אחר-כך שלף אותו לביא ר הביא אותו לתפקיד יועצה-תיקשורת בקונסוליה הישראלית בניו-יורק. כשפרס נכנס ללישכה והתחיל ב סידרת המיניוים, רובר גם על יועץ לענייני-תיקשורת. אנשים רבים, בר ניהם עיתונאים בכירים ומפורסמים, היו מועמדים, לפחות על הנייר, לתפ קיד.

זהו תפקיד חשוב. מי שממלא אותו נמצא בקשר רצוף והדוק עם ראש המשלה. הוא שותף לרוב ההחלטות. יועץ התיקשורת מלווה את ראש המשלה בסירורים ובמסעות בעולם. זהו תפקיד המאפשר קשירת קשרים חובק-עולם.

לבסוף נסע פרס, ראשה המשלה טרי בן חודש, לארצות-הברית, לפגישה

אלה הועברו למקום אחר, ובמקומם הועברה לשם, כמעט במלואה, סיפ רייתו של פרס מלישכתו בבניין מיפ לגת העבודה בתל-אביב.

ליד חדרה-לישכות נמצא חדרו של **עזריאל נבו**, אלוף-משנה במילר אים. יועצו הצבאי של ראשה המשלה. את נבו קיבל פרס בירושה. מייד כש התמנה כראשה המשלה, כסערת המי מוכיר צבאי. שמות רבים נלחשו מפה לאוזן ונכתבו בעיתונים, אך לבסוף לא נערך שום מינוי חדשני לתפקיד זה. נבו היה עוזרו של אפרים פורן, יועצם הצבאי של יצחק רבין ומנחם בגין. בינתיים הועלה כדרגה. בגין הוריש אותו לשמיר ושמיר לפרס. הוא פונק ציונאלי בתפקידו, ואינו מרבה להופיע בכלי-התיקשורת.

בחדר הסמוך נמצא מרכזיה-תיק שורת של הלישכה. שם יושב **אורי סביר**, יועץ ראשה המשלה לענייני תיקשורת, **ברוך אסקרוב**, עוזרו של סביר ושתי מזכירות. סביר (32), נשוי ואב לבת, הוא דמות חדשה בחבורת-הצעירים המי